

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

84.

KURYER WILEŃSKI GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 26-го Октября. — 1848 — Wilno. WTOREK, 26 Października.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 20-го Октября.

Высочайшею Грамотою, 1-го Октября, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена Св. Анны 1-й ст. пети, Императорскою Коротою украшеннаго. Командиръ Резервной Дивизіи Отдѣльнаго Кавказскаго Корпуса, Генералъ-Лейтенантъ *Варнаховскій*.

Въ Высочайшемъ Указѣ, за собственноручнымъ Его Императорскаго Величества подписаніемъ, данномъ Правительствующему Сенату, Октября 9 изображено: „Уволивъ Министра Юстиціи, Статсъ-Секретаря, Тайнаго Совѣтника Графа *Панина*, согласно прошенію его на нѣкоторое время въ отпускъ, повѣляемъ, въ продолженіе сего времени, управлять Министерствомъ Юстиціи Товарищу Министра, Дѣйствительному Статскому Совѣтнику *Иллиевскому*.“

Государь Императоръ, прочитавъ всеподданнѣйшія докладныя записки Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ о пожертвованіи 1) Дворянствомъ Волынской Губерніи, въ пользу войскъ, 24,000 ведеръ водки, и 2) Дворянствомъ Бобринецкаго Уѣзда, Херсонской Губерніи, 250 ти лошадей для легкой кавалеріи и столькихъ же сѣделъ, Всемилостивѣйше повелѣтъ соизволивъ, объявить симъ Дворянствамъ благодарность Его Императорскаго Величества, за эти новые опыты усердія ихъ на пользу общую.

Въ прошломъ Июнѣ текущаго года, отъ Императорской Академіи Художествъ, было опубликовано, что Академія на основаніи § 14-го прибавленія къ уставу ея, будетъ имѣть, въ Септѣбрѣ нынѣшняго года, публичную выставку художественныхъ произведеній. Сынѣ, по Высочайшему Его Императорскаго Величества соизволенію, объявляемъ, что предполагаемая выставка, по особу уважительнымъ причинамъ, отлагается до удобнѣйшаго времени, и что открытія Академіи для публики въ нынѣшнемъ 1848 году не будетъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 20-go Października.

Przez Najwyższy Dyplomat, 1-go Października Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu Św. Anny 1-cj klasy CESARSKA Koroną ozdobionego, Powódzca Dywizyi Odwodowej Oddzielnego Korpusu Kaukaskiego, *Generał-Porucznik Warpachowski*.

W Najwyższym Ukazie, z własnoręcznym JEGO CESARSKIEJ MOŚCI podpisem, danym Rządzącemu Senatowi, 9-go Października, wyrażono: „Uwolnwszy Ministra Sprawiedliwości, Sekretarza Stanu, Radcę Tajnego *Prabiego Pania*, stosownie do jego prośby, na czas niejakiś na urlop, Rozkazujemy, w ciągu tego czasu zarządzać Ministerstwem Sprawiedliwości *Towarzyszowi Ministra, Rzeczywistemu Radcy Stanu Illiczewskiemu*.“

JEGO CESARSKA MOŚĆ, przeczytawszy najpoddańsze przedstawienia P. Ministra Spraw Wewnętrznych o ofiarowaniu 1) przez Dworzanstwa Gubernii Wołyńskiej, na rzecz wojska, 24,000 wiader wódki, i 2) przez Dworzanstwo Gubernii Chersońskiej, Powiatu Bobynskiego, 250-ciu koni pod lekką jazdę i tyleż siodel, Najłaskawiej rozkazać raczył, oświadczyć tym Dworzanstwom podziękowanie JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, za te nowe oznaki ich gorliwości ku dobru ogólnemu.

W Czerwiec roku bieżącego, CESARSKA Akademia Sztuk pięknych ogłosiła, że w niej, na zasadzie § 14 dodatku do jej postanowien, będzie miała miejsce, we Wrześniu roku bieżącego, publiczna wystawa utworów kunsztowych. Obecnie, z Najwyższego JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zezwolenia, ogłasza się, że zamierzona wystawa, dla szczególnej ważności przyczyn, odroczonej zostaje do czasu dogodniejszego, i że otwarcie Akademii dla publiczności w r. b. 1848 nie nastąpi.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с я .

Берлинъ, 17 Октября.

Сегодня, Король съ Королевою и принцами прибылъ сюда изъ Потсдама, съ тою цѣлю, чтобы праздновать день своего рожденія. По совершеніи богослуженія въ кафедральной церкви, Король принималъ депутацію сейма, состоящую изъ президента, 4-хъ вице-президентовъ и 29-ти членовъ, а равно депутаціи: магистрата, національной гвардіи, академіи наукъ, также министровъ и генераловъ. На рѣчь председателя сейма, Король милостиво отвѣчалъ: что, совокупно съ законодательнымъ корпусомъ, приметъ мѣры Его Величество преодолѣть предстоящія затрудненія и надѣется, что съ помощію Божіею приведетъ дѣло это къ благополучному концу.

— Вчера происходила здѣсь кровавая драка между работниками на каналѣ, на Кеппеникскомъ Полѣ (близъ города) и здѣшнею національною гвардіею. Съ обѣихъ сторонъ убито и ранено нѣсколько человекъ, но національная гвардія одержала верхъ, и спокойствіе возстановилось. Не было надобности прибѣгать къ пособію военной силы. Производится слѣдствіе.

А в с т р і я .

Вѣна, 18 Октября.

Отправленная къ Императору первая депутація отъ сейма, представила докладъ объ исполненіи своего посольства. Его Императорское Величество принялъ эту депутацію во время дождя въ Седловницѣ, близъ Брюнна, въ присутствіи Императрицы, эрцгерцога Франца-Карла и князя Лобковица. Депутатъ Шмидтъ, произнесъ рѣчь, поднесъ Императору адресъ; Его Величество, пробѣжавъ адресъ, передалъ его камергеру Лобковицу. По прочтеніи отвѣта, заключающаго въ себѣ краткія все то, что содержалось въ манифестѣ 6-го Октября, Ихъ Величества удалились, депутація не имѣла случая переговорить съ ними; только князь Лобковицъ увѣрялъ, что войска не нападутъ на Вѣну и что Императора чрезвычайно радуетъ довѣріе, выраженное сеймомъ. Когда спросили его, сказано ли это Императоромъ, онъ отвѣчалъ отрицательно и объявилъ, что это его собственное мнѣніе. Потому, согласно съ рѣшеніемъ депутаціи, депутатъ Шмидтъ, въ полночь, вручилъ эрцгерцогу письменное прошеніе на имя Императора; но тоже не получилъ отвѣта. Утромъ, Ихъ Величества отправились далѣе. Краткость аудіенціи можно бы объяснить тѣмъ, что Августейшая чета была очень утомлена путешествіемъ. Скорого возвращенія Императора въ Вѣну не слѣдуетъ ожидать, потому что умерщвленіе негоднаго графа Латура возбуждало въ Его Величества глубокое негодованіе.

— Въ прошедшемъ засѣданіи сейма, президентъ сообщилъ, что онъ получилъ телеграфическую депешу изъ Ольмюца объ аудіенціи второй депутаціи сейма къ Императору, происходившей 15 числа, въ 6 часовъ по полудни. Его Величество далъ депутаціи слѣдующій отвѣтъ: „Изъ поднесеннаго мнѣ адреса сейма вижу съ удовольствіемъ, что сейма имѣетъ въ виду общее благо всѣхъ народовъ австрійской имперіи, и я вполне одобряю старанія сейма противодѣйствовать угрожающей анархіи. Съ своей стороны, я употреблю все для возстановленія въ столицѣ столь нужныхъ спокойствія и безопасности и для доставленія учредительному сейму великаго возможнаго результата за невозмутимость его дальнѣйшихъ совѣщаній.

— Во вчерашнемъ засѣданіи учредительнаго сейма, докладчикъ комитета Шуселка сообщилъ представителямъ, что лѣвая сторона франкфуртскаго національнаго собранія прислала къ комитету депутацію, состоящую изъ г-да Блума, Фребеля, Гартмана и Трампуша, съ адресомъ, въ которомъ члены лѣвой стороны этого собранія изъявляютъ Вѣнскому учредительному сейму свое уваженіе.

— Во вчерашнемъ вечернемъ засѣданіи учредительнаго сейма представлено предложеніе постояннаго комитета, состоящее въ томъ, чтобы вмѣстѣ съ новымъ адресомъ къ Императору была издана прокламація ко всѣмъ народамъ австрійской монархіи, для объясненія имъ положенія Вѣны и образа дѣйствій сейма, какъ равно для приглашенія провинцій оказать столицѣ свое содѣйствіе. Это предложеніе принято единогласно.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y .

Berlin, 17 października.

Onegdaj przybył tu z Potsdamu Król z Królową i Xiążętami swego domu, na obchód uroczystości swoich urodzin. Po odbytem w kościele katedralnym nabożeństwie, przyjmował Monarcha deputacya Sejmu, złożoną z Prezesa, czterech Wice-Prezesów i 15 członków, tudzież deputacye magistratu, gwardyi narodowej, akademii umiejętności, Ministrów i Generałow. Na mowę Prezesa Sejmu odpowiedział Król, że łącznie z ciałem prawodawczém pokonywać będzie nagromadzone trudności, ciesząc się nadzieją, że za Boską pomocą, rozpoczęte dzieło do pożądanego kresu doprowadzi.

— Wczoraj zaszyły tu krwawe starcia się między robotnikami przy kanale na polu Köppenikskiem (nieдалеко miasta), a tutejszą gwardyą narodową. Z obu stron zabito i raniono kilku ludzi; w końcu gwardya narodowa odniosła zwycięstwo i porządek został przywrócony. Nie było zgoła potrzeby uciekać się o pomoc do wojska. Teraz odbywa się w tej mierze sądowe badanie.

A U S T R I A .

Wiedeń, 18 października.

Wysłana do Cesarza pierwsza deputacya od Sejmu, ogłosiła sprawozdanie ze swego posłannictwa. N. Pan przyjął ją na noclegu w Sedlowitz, niedaleko Brünn, w obecności Cesarzowej, Arcy-Xięcia Franciszka-Karola i Xięcia Lobkowitz. Deputowany Schmidt podał Monarsze adres i miał stosowną przemowę. N. Pan przebiegłszy okiem adres, oddał go w ręce Xięcia Lobkowitz; po odczytaniu zaś przezeń odpowiedzi, zawierającej w krótkości treść manifestu z d. 6 października, NN. Państwo oddalili się z komnaty. Deputacya nie miała sposobności rozmówienia się z Nimi; Xiążę Lobkowitz zapewnił ją tylko, że wojska nie uderzą na Wiedeń, i że Cesarz Jego Mość rad jest bardzo z zaufania wyrażonego w adresie Sejmu. Na zaпытаніе atoli, czyli to zapewnienie jest w imieniu Cesarza, odpowiedział odmownie, dodając, iż jest to tylko własne jego zdanie. W skutek tego, deputowany Schmidt, z polecenia deputacyi, wręczył Arcy-Xięciu, o północy, nową piśmienną prośbę na imie Monarchy, na którą nie otrzymał żadnej odpowiedzi. Nazajutrz rano J. C. Mości udało się w dalszą podróż. Krótkość posłuchania mogłaby wytłumaczyć tѣm, że Najjaśniejsze grono było bardzo strudzone podróżą. Prędkiego jednak powrotu Cesarza do Wiednia nie można się spodziewać, gdyż śmierć nieszczęśliwego Hr. Latoura, zbyt głęboko na J. C. Mości sprawiła wrażenie.

— Na onegdajszym posiedzeniu Sejmu, Prezydent doniósł, iż otrzymano telegraficzną depeszę z Olomnicy o posłuchaniu drugiej deputacyi Sejmu do Cesarza, które miało miejsce d. 15 o godz. 6-jej wieczorem. Cesarz Jego Mość udzielił deputacyi następującą odpowiedź: „Z podanego mi adresu dostrzegam z przyjemnością, że Sejm ma na względzie ogólne dobro wszystkich ludów Cesarstwa Austryackiego, i pochwalam całkowicie usiłowania Sejmu w celu opierania się grożącej anarchii. Ja z mojej strony użyję wszystkiego dla przywrócenia w stolicy tak niezbędnej spokojności i bezpieczeństwa, jako też dla zapewnienia Ustawodawczemu Sejmowi wszelkiej rekojmii bezpieczeństwa dalszych jego narad.

— Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu, referent Komitetu, Schuselka, doniósł Zgromadzeniu, iż Lewa Strona Frankfurtskiego Zgromadzenia Narodowego przysłała do Komitetu deputacya, złożoną z PP. Blum, Frebel, Hartmann i Trampusch, wraz z adresem, w którym członkowie Lewej Strony tego Zgromadzenia oświadczają Wiedeńskiemu Ustawodawczemu Sejmowi swoje współczucie i przychylność.

— Na wczorajszym wieczornym posiedzeniu Sejmu, roztrząsany był wniosek niestającego Komitetu, zależący na tѣm, aby wraz z nowym adresem do Cesarza, wydana została odezwa do wszystkich ludów monarchii Austryackiej, dla wyjaśnienia im stanu rzeczy w Wiedniu, oraz sposobu postępowania Sejmu, jako też dla wezwania prowincyi, aby pośpieszyły w pomoc stolicy. Wniosek ten został jednomyślnie przyjęty.

— О положеніи Вѣны, *Журналъ Австрійскаго Ллойда* говоритъ: „Городъ все еще носить на себѣ тотъ отпечатокъ, который старались мы изобразить въ послѣднихъ нумерахъ нашей газеты. Съ точностью описать наше положеніе такъ же невозможно, какъ не возможно предвидѣть, чѣмъ все это кончится. Насъ оглушаетъ потокъ движенія, въ которомъ массы движутся безсознательно, увлекаемыя къ опредѣленной цѣли лишь небольшою числомъ смѣлыхъ пловцовъ. Какъ волны морскія смѣняютъ одна другую, такъ смѣняются образы, ежедневно поражающіе нашъ изумленный взоръ. Мы дошли до того, что чудесное сдѣлалось для насъ обыкновеннымъ, а обыкновенное кажется чудеснымъ. Вокругъ насъ сверкаютъ штыки, гремитъ сабли, разбиваются перья на шляпахъ. По временамъ слышишь бой барабана, или раздаются звуки военной музыки академическаго легіона. Въ сію минуту, въ половинѣ пятаго часа по полудню, валить по улицѣ не обозримая толпа женщинъ, съ оглушающимъ говоромъ и крикомъ. Говорятъ, что онѣ хотѣтъ повлечь за собою толпу народа въ собраніе сейма, и требовать призыва земскаго ополченія (*Landsturm*).

— Нападеніе ожидаемой венгерской арміи, будетъ поддержано, со стороны города, подвижнымъ корпусомъ состоящимъ изъ 30,000 чел. вольонтеровъ. Всѣ линіи и вѣншія ворота заняты подвижною гвардіею. Городъ сильно укрѣпленъ. Главнокомандующій національною гвардіею, В. Мессенгаузеръ, издавъ вчера вечеромъ объявленіе, въ которомъ, между прочимъ, говоритъ: что начальство надъ лагеремъ вѣрено генералъ-лейтенанту Бему, который облачается неограниченнымъ полномочіемъ на принятіе мѣръ къ оборонѣ всѣхъ линій и вѣншіихъ валовъ города. Сегодня, утромъ, громъ пушекъ возвѣстилъ о приближеніи Маджаровъ, остановившихся въ Швехатъ (въ двухъ часахъ пути отъ Вѣны). До-сихъ-поръ неизвѣстно, получено ли войсками, стоящими около Вѣны, какое-нибудь приказаніе отъ Императора. Отозваніе Венгерцевъ, служившихъ въ лагерѣ Фельдмаршала Радецкаго, сильно подѣйствовало здѣсь на умы.

— Число убитыхъ и раненыхъ, во время послѣднихъ сраженій, простирается, по точному исчисленію, со стороны гражданъ до 200 чел. убитыми и до 300 ранеными; со стороны войскъ, кромѣ графа Латура, погубъ генералъ Брета, подполковникъ Клейнъ и еще 15 офицеровъ. Вообще войска лишились 98 чел. убитыми и 140 ранеными. Кровь преимущественно лилась при штурмѣ арсенала, продолжавшемся 13 часовъ.

В часоу вечера.

День прошелъ спокойно; все остается въ томъ же положеніи; ни Виндшгрэтца, ни Венгерцы не являюся. О прибытіи послѣднихъ хотѣли возвѣстить бѣлымъ столбомъ дыма съ колоколенъ св. Стефана; но этотъ сигналъ не поданъ до сихъ поръ. Напротивъ, въ городѣ распространяется слухъ, что Венгерцы, по непредвидѣнному обороту дѣлъ, совсемъ не придутъ къ Вѣнѣ.

19 Октября.

Слухи, распространенные третьяго дня и вчера, на счетъ приближенія венгерскихъ войскъ неподтвердились также какъ и многіе другіе. Между тѣмъ, во вчерашнемъ вечернемъ засѣданіи сейма, докладчикъ комитета безопасности, Г. Шувелька извѣстилъ собранію, что по послѣднимъ извѣстіямъ, полученнымъ изъ венгерскаго лагеря, войска Маджаровъ, въ слѣдствіе постановленія венгерскаго сейма, отступаютъ и не переступитъ австрійскихъ границъ. Это извѣстіе принято было собраніемъ при глубокомъ молчаніи.

— Итальянцы со своими войсками болѣе и болѣе удаляются отъ Вѣны къ Штирійской границѣ. Сегодня въ лагерѣ Кроатовъ слышна была пальба, цѣль которой неизвѣстна. Говорили, что они праздновали годовщину битвы при Лейпцигѣ. Между тѣмъ передовыя посты національной гвардіи, принявъ это за знакъ нападенія, начали стрѣлять изъ своихъ пушекъ по укрѣпившимся не вдалекѣ Кроатамъ. Пальба продолжалась четверть часа; вообще произведено было съ обѣихъ сторонъ 38 пушечныхъ выстрѣловъ. Нѣсколько Кроатовъ говорятъ убито. Это обстоятельство послужило поводомъ *Бреславльскаго* газетѣ къ сообщенію снова извѣстія о бомбардированіи Вѣны Кроатами, которое, также какъ и прежде, совершенно неосновательно; ибо ничто, по видимому, не предвѣща-

— О станіи Вѣднія, *Дзиенникъ Австрійскаго Ллойда* пишетъ: „Образъ miasta jest zawsze ten sam, jakiśmy sie sturali skreślić w ostatnich numerach naszego dziennika. Opisać z dokładnością nasze położenie jest rzeczą niepodobną, jak jest niepodobnymъ przewiedzieć na czymъ sie to wszystko zakonoczy. Jesteśmy porwani wirami i zagłuszeni potokiemъ wypadków, który unosi массы, bez ich nawet wiedzy i woli, i pchnie je do niewidomego celu, zakreślonego zaledwo przez niewielu śmiałychъ pływaczy. Jak fale wzburzonego morza następują jedne po drugichъ, tak tu przed oczyma naszymi, zmieniają się codziennie, i coraz dziwniejsze образы. Doszliśmy już do tego, że nadzwyczajność stała się dla nas powszednią, a to co jest zwyczajne, to jedno już nas chyba zadziwia. Dokoła nas błyszcza bagnety, brzęczą szabły, powiewają pióra na czapkach; kiedy niekiedy rozlega się huk bębna, lub dają się słyszeć dźwięki muzyki wojskowej akademickiego legіonu. W tej chwili, o godz. 4 i pół po południu, tłoczy się ulicą niezliczona liczba kobiet, z ogłuszającymъ hałasemъ i krzykiemъ. Mówią, że chcą przykładać swoimъ pociągnaćъ ludъ i udać się do Sejmu, żądającъ nalezania pospolitego ruszenia (*Landsturm*).

— Дѣянія oczekiwanej co chwila armii Węgierskiej, wspierane być mają ze strony miasta przez ruchomy корпусъ ochotników, liczący 30,000 ludzi. Wszystkie linie i bramy zewnętrzne osadzone są gwardyя narodową. Samo miasto jest silnie utwierdzone. Głównowodzący gwardyя narodową, Messenhauer, wydał wczoraj wieczoremъ odezwę, w której między innymiъ powiada, że dowództwo nad obozemъ poruczono General-Porucznikowi w Bemowi, któremu udziela się nieograniczone pełnomocnictwo do przedsiębrania wszelkichъ środkówъ obrony wszystkichъ linii i zewnętrznychъ wałówъ stolicy. Dziś rano, huk działъ zwiastowałъ mieszkancomъ zbliżanie się Madziarów, którzy się zatrzymali w Schwechat (2 godziny drogi od Wiednia). Dotąd nie wiadomo, czy wojska stojące około Wiednia otrzymały jaki rozkazъ od Cesarza. Odwołanie wojsk Węgierskichъ, znajdującychъ się w obozie Feldm. Radeckiego, sprawiło tu wielkie wrażenie.

— Liczba poległychъ i ranionychъ podczas ostatnichъ zaburzeń, wynosić ma, podługъ dokładniejszychъ obliczeń, ze strony obywateli, około 200 zabitychъ a 300 ranionychъ. Ze strony wojska, oprócz Hr. Latoura, zginął Jen. Breda, Podpółkownikъ Klein, i jeszcze 15 oficerówъ. W ogóle, wojsko utraciło 98 ludzi w zabitychъ i 120 rannychъ. Najwięcej krwi przelano przy szturmie арсеналу, trwającymъ 13 godzin.

Godz. 6 wieczoremъ.

Дзень przeminałъ spokojnie; wszystko w tymъ samymъ stanie jakъ było; ani Windischgrätza, ani Węgrówъ nie widać. O zbliżaniu się ostatnichъ mało być obwieszczono miastu przez słupъ dymu z dzwonicy sw. Stefana; lecz znakъ ten dotądъ nie данъ. Przeciwnie rozchodzą się wieści, że w skutekъ nieprzewidzianego obrotu rzeczy, Węgrzy całkiemъ nie przyjdą do Wiednia.

Дня 19 października.

Onegdajsze i wczorajsze wieści o zbliżaniu się wojska Węgierskiego, nie potwierdziły się równie, jakъ tyle poprzednichъ. Na wczorajszymъ zaś wieczornymъ posiedzeniu Sejmu, P. Schuselka, jako referentъ Komitetu bezpieczeństwa, doniósłъ Zgromadzeniu, iż podługъ otrzymanejъ własnie z obozu Węgierskiego wiadomości, wojsko Madziarów, w skutekъ postanowienia Węgierskiego Sejmu, cofa się i nie przekroczy granicъ Austriackichъ. Wiadomośćъ tę Zgromadzenie przyjęło w głębokimъ milczeniu.

— Jellaczycъ ze swoimъ wojskiemъ usunąłъ się coraz далѣе od Wiednia, ku granicy Stryjskiej. Dzisiaj w obozie Kroatówъ слышна канонада, której цѣль не wiadomy. Mówią, iż obchodzona pamiątka bitwy pod Lipskiem. Tymъ czasemъ przednie stráže gwardyя narodowej, na linii St. Marger, biorącъ do za hasło napoci, dali też ognia z swychъ działъ, ku oszańcowanymъ nie opodal Kroatomъ. Kanonada trwała przezъ kwadransъ, wystrzelono w ogóle z obu stronъ 38 razy. Riffu Kroatówъ jakoby poległo. Okoliczność ta дава поводъ Газетце *Wrocławskiej* do umieszczenia znowu wiadomości o bombardowaniu Wiednia przezъ Kroatów, która równie, jakъ rozszerzone poprzednio, jestъ całkiemъ bezzasadną i fałszywą; gdyż nic bynajmniej не zdaje się wróżyć, aby Jellaczycъ miałъ kiedykolwiekъ tenъ zamiarъ, który mu tylko obawa mieszkancomъ Wiednia narzuca i zarzuca.

еть, чтобы Пеллашичъ имѣлъ когда-либо сіе намѣреніе, въ которомъ только опасеніе вѣнскихъ жителей упрекаетъ его.

— Сегодня прибыли сюда Гг. Велькеръ и Моле, въ качествѣ комиссаровъ германскаго государства изъ Франкфурта. Городской совѣтъ отправляетъ депутацію къ эрцгерцогу регенту государства, съ просьбою, чтобы онъ адресъ его, отправленный къ Императору, благоволилъ поддержать своимъ предстательствомъ.

По новѣйшимъ извѣстіямъ отъ 21 числа, того же дня, въ 6 часовъ по полудни, начальникъ національной гвардіи снова взвѣтилъ городу, что 50,000 человекъ венгерскихъ войскъ идетъ на помощь Вѣнѣ. Прибывшій съ этимъ извѣстіемъ курьеръ увѣряетъ, что войска эти не позже какъ завтра по утру достигнутъ Швестата, гдѣ вѣрно произойдетъ рѣшительное сраженіе.

— Е. В. Императоръ назначилъ князя Виндишгреца главнокомандующимъ всѣхъ Императорскихъ войскъ, за исключеніемъ арміи, дѣйствующей въ Италіи подъ начальствомъ графа Радецкаго.

Ольмюцъ, 16 Октября.

Вчера вечеромъ, вскорѣ по прибытіи сюда князя Феликса Шварценберга, распространился здѣсь слухъ о заключеніи мира въ Италіи. Но до сихъ поръ эта новость еще не подтвердилась. Гораздо важнѣе то, что сегодня поутру прибылъ сюда курьеръ отъ Венгскаго министерства, которое прислало предложеніе о покорности Венгрии. При всей вѣроятности этого извѣстія, нѣтъ сомнѣнія, что позиція, занятая войсками Ауерсперга передъ Вѣною, много сему содѣйствовала. Онъ стоитъ между приближающимися Венгерцами и Кرواتскою арміею, такъ что первое нападеніе должно быть произведено на него. Этого Венгерцы не смѣютъ сдѣлать, объявивъ на сеймѣ, что они для этого слишкомъ слабы. Теперь Ольмюцъ совершенно опустѣлъ. Всѣ особы Императорскаго двора ходятъ въ траурѣ. Всѣ богеменскія войска, кромѣ одного баталіона гренадеровъ Раттея, который служить конвоемъ князю Виндишгрецу, выступили изъ Ольмюца къ Штокерау. Сюда прибыло много вѣнскихъ жителей, бѣжавшихъ изъ столицы.

— Изъ Инспрука отъ 4 Октября сообщаютъ: Сію минуту распространяется слухъ, что миланскій архіепископъ, монс. Ромилли, съ 14 другими и азіанскими духовными лицами, уличенные въ государственной измѣнѣ, арестованы по повелѣнію маршала Радецкаго и отправлены въ Инспрукъ.

— Изъ Моравіи двинулись было демократы на помощь Вѣнѣ; но на станціи желѣзной дороги въ Лунденбургѣ, солдаты оставили ихъ, обезоружили и отправили назадъ.

Прага, 18 Октября.

Два депутата, отправленные отсюда къ Императору въ Ольмюцъ, возвратились и объявили радостное извѣстіе, что Императоръ подтверждаетъ всѣ прежнія свои обѣщанія Богеміи, и въ слѣдствіе просьбы ихъ о помилованіи Вѣны, объявилъ, что намѣренъ только окружить столицу достаточнымъ числомъ войскъ и обезоружить чернь. О бомбардировкѣ Вѣны нѣтъ у него и мысли. Большой массы войскъ, собирающіяся у него въ Ольмюцѣ, назначены въ Венгрію, для восстановленія тамъ спокойствія и для удержанія этой страны отъ покушеній къ отторженію. Завтра начнется осада Вѣны. Очевидно, что городъ не можетъ долго держаться.

— По новѣйшимъ извѣстіямъ изъ Праги отъ 19-го Октября, тамешніе депутаты формально протестуютъ противъ всѣхъ рѣшеній, какія приняты въ послѣднее время или будутъ приняты впредь здѣшнимъ учредительнымъ сеймомъ.

Венгрія. Пештъ, 10 Октября.

Венгерскій сеймъ, въ сегодняшнемъ засѣданіи, принялъ слѣдующія рѣшенія: 1) Всѣ Венгерскія войска, находящіяся за границею, отзываются въ свое отечество; 2) Всѣ Венгерцы, находящіеся въ австрійскихъ провинціяхъ, обязаны возвратиться въ теченіе двухъ недѣль, а тѣ, которые живутъ внѣ предѣловъ Австріи, въ срокъ, какой будетъ назначенъ комитетомъ.

— Dziś przybyli tu PP. *Welcher i Mosle*, jako Kommissarze Niemieckiego Państwa z Frankfurtu. Rada Miejska, ze swojej strony wysła deputacją do Arcy-Xięcia Rejenta Państwa, z prośbą, aby adres jej, do Cesarza posłany, swoim wstawieniem się poprzeć raczył.

Podług najnowszych wiadomości, z d. 21, w tymże dniu o godz. 6 wieczorem, dowódca gwardyi narodowej ogłosił znowu miastu, że 50,000 Węgierskiego wojska idzie niewątpliwie na pomoc Wiedniowi. Goniec przybył z tą wiadomością zapewnia, iż wojsko to najpóźniej jutro rano stanie pod Schwechat, gdzie zapewne nastąpi stanowcza bitwa.

— Cesarz mianował Xięcia Windischgrätz Głównym dowódcą wszystkimi Cesarzkimi wojskami, z wyłączeniem tych, które działają we Włoszech, pod dowództwem Hr. Radeckiego.

Ołomunieć, 16 października.

Wczoraj wieczorem, zaraz po przybyciu tu Xięcia Felixa Schwarzenberga, rozszła się była pogłoska o zawarciu pokoju z Włochami, która się jednak dotąd nie potwierdza. Nierównie atoli ważniejszą byłoby rzeczą, jeśliby się sprawdziła druga wiadomość, która jest tu także w obieg, to jest, iż dzisiaj z rana przybył tu jakoby goniec od Ministerstwa Węgierskiego, z doniesieniem o uległości Węgiei. Jakkolwiek wieść ta nie jest do wiary podobną, nie ma wszakże wątpliwości, że stanowisko, jakie Auersperg zajmuje pod murami Wiednia, mogło się wiele do tego przyczynić. Stoi on bowiem między zbliżającymi się Węgrami i armią Kroatą, tak, iż pierwszy ze strony Węgrów atak przeciwko niemu naprzód musiałby być wymierzony; tego zaś Węgrzy nie ośmieli się uczynić, oświadczywszy sami na Sejmie, że nie mają dość sił po temu. Teraz Ołomunieć zupełnie jest pusty. Wszystkie osoby Dworu Cesarzkiego ubrane są w żałobie. Wszystkie wojska Czeskie, prócz jednego batalionu grenadierów Rattēja, który służy za eskortę Xięciu Windischgrätz, wyruszyły z Ołomuńca do Stockerau. Tu przybyło niemało mieszkańców Wiednia, którzy uciekli ze stolicy.

— Piszą z Inspruku, z d. 4 października: „W tej chwili rozchodzi się tu wiadomość, że Monsignor Romilly, Arcy-Liskup Medyolański, z 14 innymi duchownymi Włoskimi, przekonani o zdradę stanu, zostali uwięzieni z rozkazu Marszałka Radeckiego, i wysłani do Inspruku.

— Z Morawii ruszyli byli demokraci na pomoc Wiedniowi, lecz na stacyi żelaznej drogi w Lundenburgu, żołnierze zatrzymali ich, rozbroili i nazad odesłali.

Praga, 18 października.

Dwaj deputowani, wysłani ztąd do Cesarza do Ołomuńca, powrócili i przynieśli radośną nowinę, że Cesarz potwierdza wszystkie swoje uprzednie obietnice dla Czech, i w skutek prośby ich o przebaczenie Wiedniowi, oświadczył, że ma tylko zamiar opasać stolicę dostateczną ilością wojska; o bombardowaniu zaś Wiednia nie ma nawet i myśli. Wielkie массы wojsk gromadzących się w Ołomuńcu, przeznaczone są do Węgiei, dla przywrócenia tam spokojności i dla wstrzymania tego kraju aby się nie oderwał od monarchii ogólnej. Jutro ma się rozpocząć oblężenie Wiednia. Rzecz jasna, że miasto nie zdoła się długo utrzymać.

— Podług dalszych wiadomości z Praги, z d. 19 października, tamedzni deputowani formalnie protestują przeciwko wszelkim postanowieniom, jakie od czasu nastania zaburzeń zostały lub będą na przyszłość uchwalone przez tutejszy Sejm Ustawodawczy.

WĘGRY. Pesh, 10 października.

Sejm Węgierski, na dzisiejszym posiedzeniu, uchwalil następujące postanowienia: 1) Wszystkie wojska Węgierskie, będące za granicą, odwołują się do swojej ojczyzny; 2) Wszyscy Węgrzy zostający w prowincjach Austriackich, obowiązani są powrócić do kraju w przeciągu dwóch tygodni, a ci którzy mieszkają po za granicą Austrii, w terminie, jaki przez Komitet będzieznaczony.

— По донесеніямъ изъ Германштадта, жительствующіе въ Семиградѣ Саксонцы присоединились къ Валахамъ и рѣшили отдѣлиться отъ Венгріи и принадлежать только къ составу общей Австрійской Имперіи; это именно составляетъ главную цѣль Кроатовъ, Богемцевъ и всѣхъ вообще австрійскихъ Славянъ. Коссутъ объявилъ, что тотчасъ по разбитіи Іеллашича, отправитъ въ Семиградъ 40,000 чел., для истребленія всѣхъ до единого Валаховъ, не желающихъ признать первенства Маджаровъ, и дерзающихъ требовать равенства правъ, для всѣхъ племенъ населяющихъ Венгрію.

— Пятьные Итальянцы, содержавшіеся въ Шегединской крѣпости, получили на дилхъ свободу и придутъ завтра сюда.

— Комиссія, учрежденная для защиты Венгріи, издала прокламацію, которою объявила, что генералы Ротъ и Филиповичъ, взятые въ плѣтъ, будутъ судимы какъ изменники отечеству.

Франція.

Парижъ, 17 Октября.

Засѣданіи національнаго собранія, 14 и 16 числа. Собраніе занято было избраніемъ 15-ти членовъ комитета, долженствующаго вмѣстѣ съ ген. Кавеньякомъ совѣщаться на счетъ отмены осаднаго положенія; за сими нѣсколькими проектами мѣстнаго интереса, а наконецъ дальнѣйшими преніями по уложенію. Въ то время вошли въ залу новые министры и заняли мѣста на министерскихъ скамьяхъ. Г. Порталъ взошелъ на кафедру для предложенія вопросовъ генералу Кавеньяку: „Граждане! — говорилъ онъ — чрезвычайное прибавленіе къ Монитеру сообщило вамъ о министерской перемѣнѣ, хотя вчера по полудни президентъ совѣта опровергалъ всякій правительственный кризисъ. Назначены три новые министра. Намъ нужно знать, почему измененъ составъ правительства; это тѣмъ необходимо, что два новые министра уже при Луввѣ Филиппъ были министрами (шумъ). Будетъ ли перемѣненъ система? или же Гг. Дюфоръ и Вивіенъ изъ вѣрили въ истинныхъ республиканцевъ? Эта перемѣна беспокоитъ патриотовъ и требуетъ объясненія.“ Генералъ Кавеньякъ: Г. Порталъ упрекаетъ насъ въ противорѣчіи. Я ему отвѣчаю, что вчера ничего еще не было рѣшено. Составленное въ Юнь министерство подало въ отставку за три предъ симъ дня, но до сегодняшняго числа, до полудня, еще ничего рѣшительнаго не сдѣлано. Что же касается причинъ, по которымъ прежніе министры подають въ отставку, на это отвѣтятъ они сами. Относительно направленія новаго кабинета, онъ предложитъ, въ будущій понедѣльникъ, точную программу касательно настоящихъ и будущихъ своихъ дѣйствій, и тогда собраніе рѣшитъ, можетъ ли удостоить его своимъ довѣріемъ. Что же касается меня, я поздравляю себя съ этою перемѣною. Кабинетъ потребуетъ въ понедѣльникъ совершеннаго содѣйствія, въ противномъ случаѣ удалится отъ кормила правленія.“ (Движеніе) Г. Порталъ: „Слѣдовательно до Понедѣльника.“ За симъ собраніе приступило къ преніямъ по уложенію. Статья 72 и, касающаяся предмета завѣтъ государственнаго совѣта, принята. Г. Маррастъ: при совѣщаніяхъ по 30 статье, собраніе приостановило опредѣленіе права, которое должно быть представлено президенту республики относительно созыванія, по собственному побужденію, національнаго собранія. Конституціонная комиссія изъавила свое согласіе на обсужденіе сего предмета. Предлагаю нынѣ уложеніе добавленія къ 30 й статьѣ, содержащее коего слѣдующее: „Президентъ республики пользуется также правомъ созывать національное собраніе.“ Это добавленіе было принято. Г. Маррастъ: собраніе желаетъ также, чтобы VII глава (ст. 73, 74, 75, 76 и 77), касающаяся внутренняго управленія, подвергнута была соображенію уже послѣ VIII главы. Такимъ образомъ мы доходимъ до VIII главы. Статья 78, о безвозмездномъ доставленія правосудія и проч., принята, равно какъ и статья 79, опредѣляющая, что „суды присяжныхъ рѣшаютъ во всѣхъ уголовныхъ случаяхъ.“ Равнообразно приняты статьи 80—83. Отложивъ 84 статью до завтрашняго числа, собраніе разошлось.

Во вчерашнемъ засѣданіи, зала наполнена была слушателями. По открытіи засѣданія, взошелъ на кафедру Г. Дюфоръ и, среди глубокой тишины, по-

— Подлугъ wiadomości z Hermansztadt, mieszkańcy w Siedmiogrodzie Sasi, połączyli się z Wołochami i postanowili oderwać się od Węgier, a należeć tylko do składu ogólnej monarchii Austryackiej; co właśnie jest głównym także celem Kroatów, Czechów, i wszystkich w ogólności Austryackich Sławian. Kossuth oświadczył, iż zaraz po rozbitciu Jellaczycy, poszle do Siedmiogrodu 40,000 ludzi, dla wycięcia w pięć wszystkich Wołochów, który nie chce uznać wyższości plemienia Madziarów, i śmia żądać równości praw dla wszystkich plemion zamieszkujących Węgry.

— Komitet obrony krajowej wydał odezwę, w której obwieszcza, iż Generałowie Roth i Filipowicz, wzięci w niewolę, mają być sądzeni jako zdrajcy ojczyzny.

— Jeńcy Włoscy, trzymani w twierdzy Szegedynie, zostali w tych dniach uwolnieni i przybędą tu jutro.

FRANCYA.

Paryż, 17 października.

Posiedzenia Zgromadzenia Narodowego w d. 14 i 16 października. Z porządku dziennego prz. padał najprzód wybór i ogłoszenie 15 członków Komisji, mającej naradzić się z Jenerałem Cavaignac względem zmianie stanu oblężenia; dalej kilka projektów miejscowego interesu, a nakoniec dalsze rozprawy nad ustawą. W tej chwili weszli nowi Ministrowie do sali i zajęli miejsca na ławkach ministerjalnych. P. Portalis otrzymał głos dla interpellowania P. Cavaignac: „Obywatele! — rzekł — nadzwyczajny dodatek do *Monitora* doniósł wam dziś o zmianie ministerjalnej, chociaż wczoraj jeszcze po południu Prezes Rady wszelkiemu przesileniu rządowemu zaprzeczył. Trzech nowych Ministrów jest mianowanych. Potrzeba nam wiedzieć, dla czego zmieniono skład rządu; jest to zaś tѣm potrzebniejsze, iż dwaj nowi Ministrowie już pod Ludwikiem Filipem byli Ministrami. (Hałas). Czy więc system ma zostać zmieniony, lub czy P. P. Dufaure i Vivien zostali prawdziwymi Republikanami? — Ta zmiana i ta okoliczność niepokoją patriotów i zasługują na objaśnienie.“ Jen. Cavaignac: Interpellant obwinia mnie o sprzeczność. Odpowiadam mu, że wczoraj nie jeszcze nie było postanowieniem względem zmiany gabinetu. W Czerwcu złożone ministerstwo podało się przed trzema dniami do dymisji; ale aż do dziś przed południem nie stanowczego jeszcze w tym względzie nie było zaszło. Co do powodów, dla czego dawni Ministrowie usuwają się, oni sami odpowiedzą na to. Co do kierunku nowego gabinetu, on sam przełoży w przyszły P. niedzielak (d. 16), dokładny program, względem terażniejszości i przyszłości, a wtedy Zgromadzenie rozstrzygnie, czy go swѣm zaufaniem zaszczyścić może. Co do mnie, winszuję sobie tej zmiany. Gabinet żądać będzie w P. niedzielak uchwały zaufania, inaczej odstąpi od steru rządu.“ (Poruszenie). P. Portalis: „A zatem na P. niedzielak!“ Zgromadzenie przystąpiło do rozpraw nad ustawą. Art. 72, mówiący o charakterze zatrudnień Rady Stanu, został przyjęty. P. Marrast: „Przy naradach nad art. 30, Zgromadzenie zawiesiło uchwałę co do prawa, jakie służyć ma Prezydentowi Rzeczypospolitej do zwoływania, z własnej pobudki, Zgromadzenia Narodowego. Kommissya ustawowa udzieliła swe zdanie w potwierdzający sposób. Proponuję teraz załatwienie tego dodatku.“ Dodatek ten do art. 30 brzmi: „Prezydent Rzeczypospolitej ma także prawo zwoływania Zgromadzenia Narodowego.“ Dodatek ten przyjęty został. P. Marrast: „Zgromadzenie życzy sobie także, aby VII rozdział (art. 73, 74, 75, 76 i 77), mówiący o wewnętrznej administracyi, dopiero po VIII rozdziale wzięty był pod narady. Przechodzimy przeto do rozdziału VIII. Art. 78 o bezpłatnym wymiarze sprawiedliwości i t. d. został przyjęty, równie jak art. 79 stanowiący, iż Sady przysięgłych rozstrzygają we wszystkich kryminalnych przypadkach. Art. 80, 81, 82 i 83, zostały także przyjęte. Art. 84 odłożono do jutra i Zgromadzenie się rozeszło.“

Na posiedzeniu wczorajszym, sala była przepelniona słuchaczami. Po rozpoczęciu obrad wszedł na mównicę P. Dufaure, i wśród głębokiego milczenia, żądał, jako do-

требовалъ въ знакъ довѣренности къ новому министерству, назначилъ 100,000 фр. на тайные полицейскіе расходы, объявляя притомъ, что новое министерство будетъ управлять государствомъ на правилахъ свободы, братства и равенства. Затѣмъ требовалъ онъ чтобы испрашиваемая имъ сумма утверждена была немедленно. Г. Ландренъ полагалъ, что на новое министерство можно возложить надежду, но не довѣрие. Ген. Кавеньякъ, защищая новое министерство, сказалъ, что правительство нуждалось въ большинствѣ голосовъ, но понынѣ онымъ не пользовалось. „Я почитаю націю, продолжалъ онъ, верховнымъ судією, а не властелиномъ. Послѣ двухъ послѣднихъ постановленій, я долженъ былъ бы удалиться, но почиталъ это опаснымъ. Я желаю примириться, и увѣренъ, что и народъ желалъ этого. Поставлю себя за честь, что дѣлаю первый шагъ. Тѣ, которые противятся этому, могутъ, къ сожалѣнію, оказать республикѣ пагубнѣйшія услуги.“ Потомъ говорилъ Г. Сенаръ, упрекая генерала Кавеньяка, что онъ иное утверждалъ въ совѣтѣ министровъ, а иное въ національномъ собраніи, и что это навлекло несогласіе въ министерствѣ. Г. Ледрю-Ролленъ, порицая подпітку начальника исполнительной власти, находилъ программу министровъ наборомъ однихъ словъ, безъ всякаго значенія. Г-ну Ташеро, за употребленіе непарламентскихъ выраженій, сдѣлано замѣчаніе. Наконецъ взошелъ на кафедру г-въ Дюфоръ; онъ разсказалъ обстоятельства своего вступленія въ министерство и отдавалъ справедливость своему предшественнику г-ву Сенару, и въ заключеніе объявлялъ, что вышнее министерство будетъ существовать только нѣсколько недѣль, то есть, до избранія президента. Послѣ того приступлено было къ собиранію голосовъ, въ коемъ изъ 830 членовъ, участвовали 750; изъ нихъ 570 подали голоса въ пользу министровъ, а 155 противъ нихъ. Такимъ образомъ кабинетъ получилъ требуемое постановленіе довѣренности, и дѣйствительно получаетъ кормило правленія.

— Всѣ газеты заняты исключительно разсужденіями объ избраніи новыхъ министровъ; всѣ республиканскія объявляютъ себя противъ нихъ, всѣ же умѣренныя въ ихъ пользу. Въ газетѣ *Republique* спрашиваютъ: „Гдѣ генералъ Кавеньякъ искалъ подкрѣпленія своему лишившему силъ кабинету? Въ той ли части собранія, прогрессивна-и-практическа мнѣнія которой, собрали вокругъ правительства внушающее уваженіе большинство? Нѣтъ, онъ искалъ въ собраніи на Пуатьерской улицѣ, этой *Olla potrida* легитимистовъ, Орлеанистовъ и Федералистовъ, которое старается причинить паденіе республики.“

— Въ *Journal des Débats* пишутъ: „Республиканцы горько жалуются, что начальникъ исполнительной власти отыскиваетъ министровъ среди бывшихъ слугъ Монархіи. Но, подумайте хорошенько, граждане, гдѣ прикажете ему взять ихъ? Зачѣмъ вы не богаче людьми? Начальникъ исполнительной власти беретъ министровъ на скамьяхъ большинства; выбираетъ тѣхъ, на которыхъ преимущественно указываетъ ему само собраніе. Онъ постигъ, что правительству нужны люди, имѣющіе нѣкоторый даръ слова, нѣкоторую опытность въ дѣлахъ, и характеръ, внушающій довѣренность. Онъ взял ихъ тамъ, гдѣ они нашлись. Если онъ въ другомъ мѣстѣ не могъ найти ихъ, кто же виноватъ въ томъ?“

— Въ газ. *Reforme* изъясняютъ мнѣніе свое относительно вчерашней баллотировки въ національномъ собраніи: „Вскорѣ у кормила правленія мы увидимъ Г. Тьера, но и тѣмъ даже не ограпичатся.“

— Генералъ-почтъ-директоръ, Стефанъ Араго, подалъ въ отставку; потребовалъ также отставки и членъ института городской и департаментской комиссіи, Г. Литре. Послѣдній написалъ къ сенскому префекту и предсѣдателю сей комиссіи слѣдующее: Милост. государь! „Такъ какъ въ избранію народа, но правительству я одолженъ моимъ мѣстомъ, а правительство это переходитъ на сторону, къ которой я не принадлежу, то и прошу принять мою отставку по званію члена городской и департаментской комиссіи.“

— Въ *Journal des Déb.* пишутъ, что третьяго дня на засѣданіи отдѣлений находились министры: Ламорисьеръ, Мари, Фрелонъ, и что первые два объявили, что исполнительная власть почитаетъ безопаснымъ отмѣнить осадное положеніе Парижа, и требуетъ только чтобы прежде сего установлены были положительныя правила о книгопечатаніи и о клубахъ. Это предло-

воду зауфанія для нового министерства, кредита 100,000 фр. на тайные выдатки, następnie zaś oświadczył, że opierając się na zasadach wolności, braterstwa i równości, w duchu tym nowy gabinet rządu kraju prowadzić będzie. P. Landrin sądził, że można w nowym gabinecie pokładać nadzieję, ale jeszcze nie ufność. Jeneral Cavaignac, broniąc nowy gabinet, opierał się na tem, że rząd potrzebował koniecznie większości, a dotychczas jej nieposiadał. „Uważam, mówił dalej, lud za niego władzę i sędziogo, ale nie za Pana. Po dwóch ostatnich uchwałach powinienem był się cofnąć; sądziłem jednak, że to będzie rzeczą niebezpieczną. Fraguę pojednania, i jestem przeświadczony że i lud tego żąda. Uważam to za zaszczyt, iż pierwsze do tego czynię kroki. Ci, którzy się temu opierają, z wielkim moim ubolewaniem, mogą zła przez to Klitę uczynić przysługi.“ — Po nim zabral głos P. Senard, w którym obwiniał Jenerała Cavaignac, że co innego utrzymywał w Zgromadzeniu Narodowym a co innego na Radzie Ministrów, i że to spowodowało nieporozumienie w gabinecie. P. Ledru Rollin, naganając politykę naczelnika Władzy Wykonawczej, mniemał, że program Ministrów jest tylko zbiorem słów nieznaczących. P. Tachereau za wyrazy nieparlamentowe przywołany został do porządku. Nakoniec, wszedł jeszcze raz na mównicę P. Dufaure, skreślił historią swego wejścia do gabinetu i oddawał pochwały swemu poprzednikowi, P. Senard, poczem oświadczył, że obecny gabinet rzadzić będzie tylko kilka tygodni, to jest do wyboru Prezydenta. Po tej mowie przystąpiło Zgromadzenie do głosowania, w którym z 830 członków, miało udział 750, z tych 570 oświadczyło się za Ministrami, a 155 przeciw tymże. Tym sposobem nowy gabinet otrzymał pożądaną uchwałę zaufania, i rzeczywiście obejmuje ster rządu.

— Wszystkie dzienniki zajęte są wyłącznie wyborem nowych Ministrów; wszystkie Republikańskie są przeciw, wszystkie umiarkowane za nimi. Dz. *Republique* zapytuje: „Gdzie szukał Jeneral Cavaignac wsparcia dla swego pozbawionego sił gabinetu? Czy w owej części Zgromadzenia, której zdania zarazem postępowe i praktyczne, zgromadziłyby naokoło rządu nakazującą poważanie większość? Nie! ale w zgromadzeniu przy ulicy Poitiers, tej *Olla potrida* Legitymistów, Orleaniistów i Federalistów, którzy wspólnie nad upadkiem Rzeczypospolitej pracują.“

— *Journal des Débats* pisze: „Republikańskie, którzy już byli nimi przed 24 lutego, gorzko się uzalają, że naczelnik Władzy Wykonawczej wybrał Ministrów z dawniejszych sług Mонархіи. Ale prawdę mówiąc, obywatel, z kąd chcecie, aby ich wybierał? Czemuz nie macie więcej takich ludzi? Naczelnik Władzy Wykonawczej bierze Ministrów z szeregów większości; obiera do tego tych, których mu opinia Zgromadzenia Narodowego wskazuje. Spostrzegal, że administracyi zbywa na ludziach, posiadających pewny talent wymowy, pewne doświadczenie w interesach, i których charakter wzbudza w kraju pewne zaufanie. Wziął ich przeto, gdzie ich mógł znaleźć. Jeżeli zaś gdzie indziej nie znalazł, zaprawdę nie jego w tém wino?“

— Dziennik *Reforme* czyni uwagę względem wczorajszego głosowania Zgromadzenia Narodowego: „Wkrótce przy sterze rządu ujrzymy P. Thiers, ale i na tém nie poprzestana jeszcze.“

— P. Stefan Arago, Jeneralny Dyrektor poczt, podał się do dymissji; podobnież P. Litre, członek Instytutu, z muniępalnej i departamentowej Kommissji. Ostatni napisał do Prefekta Sekwany, jako Prezesa tej Kommissji, co następuje: „Panie Prefekcie! Gdy nie wyborowi ludu, ale rządowi winien jestem moje miejsce, a rząd ten przechyla się na stronę, która nie jest moja; proszę przeto pana, abys przyjął moję dymissję, jako członka muniępalnej i departamentowej Kommissji.“

— *Journ. des Débats* donosi, że onegdaj, na zebraniu biur, znajdowali się Ministrowie: Lamoriciere, Marie i Freslon, tudzież, że dwaj pierwsi mieli oświadczyć, iż Władza Wykonawcza nie uważa zniesienia stanu oblężenia Paryża za niebezpieczne, żąda jednakże wprzód praw stanowczych o druku i klubach. Wnioski te Ministrów przyjęły biura z żywym zadowoleniem. Powszechnie jest

женіе министровъ принято отдѣленіями съ удовольствіемъ. Въ вообще полагають однакоже, что если при закрытіи засѣданій народнаго собранія, временное правительство получить соответственное позволеніе, то Парижъ снова будетъ объявленъ въ осажденномъ положеніи, впредь до новаго собранія представиелей.

19 Октября.

Въ *Passage de l'Opera* разнесся слухъ, что Сардинскій корпусъ перешелъ рѣку Тичино и началъ непріятельскія дѣйствія противъ Радецаго. Въ газетѣ *Reforme* напечатано въ то же время письмо къ князю Бельджоджозо, писанное изъ Турина отъ 12-го числа, въ которомъ также утверждаютъ о непримѣнномъ прекращеніи перемірія. (См. Италия)

— Газета *le Corsaire* говоритъ: „Одинъ человекъ, прибывшій сюда изъ Лондона, 17 Октября, и достойный всякаго довѣрія, утверждаетъ, что, за нѣсколько дней до Вѣнскихъ происшествій, онъ слышалъ, въ одной лондонской гостинницѣ, слѣдующія слова: „Если въ Вѣнѣ удастся, мы посмотримъ тогда, что намъ дѣлать“... Эти слова были сказаны Луи Бланомъ Коссидьеру. P. S. Увѣряютъ, что Луи Бланъ и Коссидьеръ исчезли изъ Лондона.“

— Въ ассоціаціонномъ клубѣ, значительнѣйшая часть ораторовъ при соображеніи вопроса, кто долженъ быть президентомъ республики, предложила доктора Распалля, такъ какъ онъ общался для народа народныя кухни и народныя мастерскія; нѣкоторые говорили въ пользу Лудвика Бонапарте, который то же другъ бѣдныхъ, какъ видно изъ его брошюры о пауперизмѣ; при семъ сдѣлано было условіе, чтобы онъ Распалль, Барбеса и Бланки избралъ своими министрами.

— Демократическій банкетъ, данный 8 числа въ Монпелье, объявилъ весьма неблагопріятное расположеніе. Произнесены были самыя буйныя рѣчи; послѣ обѣда участники банкета раздѣлившись на толпы, расхаживали по городу, распѣвая *la Carmagnole* и *ça ira*. У многихъ были красныя шапки, а носимыя ими знамена, хотя трехцвѣтныя, но устроены были такъ что видѣнъ былъ только красный цвѣтъ. Издаваемые ими восклицанія были слѣдующія: „Долой священниковъ! до здравствуетъ адъ! долой аристократовъ! да здравствуетъ Барбеса, Распалль, Лессакъ, Робеспьеръ! да здравствуетъ социальная республика! да здравствуетъ висѣлица!“ Однако не случилось ничего такого, чтобы требовало внимательства вооруженной силы.

Англія.

Лондонъ, 11 Октября.

Е. В. Королева переехала третьяго дня изъ Осборнгоуза въ Виндзоръ.

— Изъ Клонмелля, отъ 9-го с. м., сообщаютъ, что судъ приговорилъ О'Бриена къ смертной казни. Предсѣдательствующій судья прочиталъ приговоръ, въ которомъ сказано: что виновный въ государственной измѣнѣ осуждается на висѣлицу и потому тѣло его будетъ четвертовано. Приговоръ сей произвелъ сильное впечатлѣніе. Осужденный отвезенъ былъ въ тюрьму, безъ всякаго сопротивленія со стороны народа, только женщины, по отправленіи его, изъявляли отчаяніе.

— Въ одномъ изъ ирландскихъ журналовъ пишутъ, что Королева въ скоромъ времени прибудетъ туда и подпишетъ всепрощеніе.

— Холера появилась въ Эдинбургѣ и Сундерлендѣ, также въ предмѣстіи города Лондона, Ламетъ. Медицинскій совѣтъ обнародовалъ подробныя правила какъ должно поступать во время этой болѣзни.

— Изъ Лиссабона, отъ 30-го Сентября, уведомляютъ, что въ тотъ день арестованы были нѣкоторые предводители партіи Сентябрьцевъ, въ слѣдствіе обнаруженной переписки съ Доу-Мигуэлемъ. Говорятъ, что Сентябрьцы предлагали Ифанту корону, съ условіемъ, чтобы онъ обнародовалъ всепрощеніе.

— Ирландскіе католическіе Архіепископы и Епископы, на годичномъ собраніи 11-го Октября въ Дублинѣ, объявили себя противъ назначенія жалованья католическому духовенству изъ государственной казны.

jednakże mniemanie, że gdyby z powodu odroczenia posiedzeń Zgromadzenia Narodowego, Rząd tymczasowy otrzymał stosowne pełnomocnictwo, stan oblężenia byłby przedłużony aż do nowego zwołania Reprezentantów.

Dnia 19 Października.

Rozeszła się wieść w Passage de l'Opera, że korpus Sardynski przeszedł rz. Ticino, i rozpoczął kroki nieprzyjacielskie przeciw Radeckiemu. Dziennik *Reforme* udziela jednocześnie list do Xięzny Belgiojoso z Turynu, pod dniami 12 pisany, który także zerwanie zawieszenia broni zapowiada. (Ob. Włochy).

— Gazeta *le Corsaire* powiada: „Pewny człowiek, który tu przybył z Londynu 7 października, i godny jest wszelkiej ufności, zapewnia, że na kilka dni przed wypadkami w Wiedniu słyszał w jednej angielskiej kawiarni, następujące słowa: „Jeśli się uda w Wiedniu, obaczmy naówczas co nam czynić wypadnie.“... Słowa te wyrzekł P. Louis Blanc do P. Caussidière P. S. Zapewniają, że Louis Blanc i Caussidière zniknęli z Londynu.“

— W klubie assocjacji, większa część mówców przy roztrząsaniu kwestyi, kto ma być Prezydentem Rzeczypospolitej, zaproponowała Doktora Raspail, gdyż ten przyrzekł dla ludu kuchnie narodowe i narodowe warsztaty. Niektórzy inni głosowali za Ludwikiem Bonaparte, który według swojej broszury o pauperyzmie, jest także przyjacielem ubogich; położono przeto warunek, aby Raspaila, Barbеса i Blanquiego wziął na swoich Ministrów.

— Uczta demokratyczna, dana w Montpellier 8 b. m. miała nader niepożądany charakter. Najburzliwsze mowy dały się na nią słyszeć, po obiedzie biesiadnicy podzieliли się na gromady i przebiegali miasto śpiewając *la Carmagnole* i *ça ira*. Wielu miało czapki czerwone, a chorągwie które nieśli, lubo trójkolorowe, tak były urządzone, że tylko barwa czerwona była widzialna. Okrzyki które wytykano barwa czerwona była widzialna. Okrzyki które wytykano są następujące: „Precz z Xiężmi! Niech żyje Piekło! Precz z Arystokratami! Niech żyje Barbеса, Raspail, Laissac, Robespierre! Niech żyje Rzeczpospolita socjalna! Niech żyje szubienica!“ Nie przyszło wszakże do czynów, któreby wymagały wdania się siły zbrojnej.

ANGLIA

Londyn, 11 października.

Królowa wróciła onegdaj z zamku Osbornhouse do Windsoru.

— Donoszą z Clonmel pod dniami 9 b. m., że Sąd kryminalny tutejszy skazał O'Briena na śmierć. Lord sędzia naczelny odczytał wyrok, w którym wymieniono, że winny zdrady kraju ma być powieszony, a po śmierci ćwiertowany. Wyrok ten sprawił największe wrażenie. O'Brien odwieziony został do więzienia, czemu się lud nie sprzeciwił; po jego odejściu dopiero kobiety okazywały oznaki największej rozpacz.

— Jeden z Irlandzkich dzienników donosi, że Królowa niebawem zjedzie do tego kraju i ogłosi powszechną amnestyę.

— Cholera zjawiała się w Edynburgu i Sunderland, jako też na przedmieściu Londyńskim Lameth. Rada lekarska wydała z tego powodu obszernie przepisy, jak się zachować podczas epidemii.

— Donoszą z Lizbony, pod dniami 30 września, że w owym dniu uwięziono tam kilku naczelników Septembrystów, w skutku odkrytych korespondencyi z Don Miguélem. Mówią, że Septembryści ofiarowali Infantowi koronę pod pewnymi warunkami, a mianowicie pod warunkiem udzielenia powszechnej amnestyi.

— Irlandzcy katolicycy Arcybiskupi i Biskupi, na rocznem zgromadzeniu dnia 11 października w Dublinie, oświadczyli się przeciw pensjonowaniu katolickiego duchowieństwa z funduszów skarbu publicznego.

ГЕРМАНИЯ.

Франкфуртъ на Майнѣ, 20 Октября.

Эрцгерцогъ Стефанъ Австрійскій прибылъ въ нашъ городъ и по кратковременной остановкѣ отправился въ Лондонъ.

— Германское центральное управление, по поводу междоусобной войны въ Вѣнѣ, назначило депутатовъ національнаго собранія Карла Велькера и Полковника Моле имперскими комиссарами во всѣхъ частяхъ австрійскихъ владѣній, входящихъ въ составъ германскаго союза, поручивъ имъ принять безъ отлагательства надлежащія мѣры къ прекращенію междоусобія и водворенію всеобщаго спокойствія и повиновенія законамъ.

— Правительство имперіи, съ согласія національнаго собранія, наложило на государства союза 120,000 рейн. гульд., для покрытія расходовъ центрального правительства. Сумма эта распределена сообразно пространству и народонаселенію сихъ государствъ.

— Сегодня обнародованъ законъ обеспечивающій національное собраніе отъ всякаго покушенія; по силѣ этого закона, всякое насиліе—разогнать собраніе, или принудить его къ принятію или отверженію какого либо постановленія, признаны будутъ государственною измѣною и наказываемы тяжкимъ заключеніемъ. Въ слѣдствіе обнародованія сего закона, осадное положеніе города Франкфурта сегодня отменено.

ИТАЛІЯ.

По письмамъ изъ Ароны (въ Верхней Италиі) отъ 14 Октября, война возобновилась. Карлъ-Албертъ, тревожимый безпокойствами въ своей собственной землѣ, которыя вѣроятно произошли отъ извѣстій о новѣйшихъ событіяхъ въ Вѣнѣ, двинулся въ Милану со стотысячною арміею. Изъ нихъ 30,000 пошли къ Пиачевцѣ. По отзывамъ Короля и Королевы, надѣются выступить въ Миланъ 19 Октября. Войска австрійскія стоящія въ Миланѣ находятся въ довольно затруднительномъ положеніи. Фельдмаршалъ Радецкій былъ принужденъ отправить къ арміи Иеллашича 6,000 Кроатовъ. Съ другой стороны, Венгерцы требуютъ, чтобы отпустили ихъ домой; противъ нихъ выставлены пушки. Всѣ эти извѣстія сильно требуютъ подтвержденія.

— Аугсбургская газета вышнѣе положеніе Италиі изображаетъ слѣдующимъ образомъ:

„Въ Неаполѣ, откуда мы получили письма отъ 29 Сентября, Король, по видимому, повелѣлъ продолжать борьбу съ Сициліею. 25 Сентября истекъ уже срокъ исходатайствованному Франціею и Англіею перемирію. Англійская и Французская эскадры хотѣть только, какъ кажется, воспрепятствовать дальнѣйшей бомбардировкѣ сицилійскихъ городовъ, но вовсе не дальнѣйшему продолженію войны. Сицилія упорствуетъ въ своемъ сопротивленіи съ надеждою ли?“

„Въ Генуэзскихъ газетахъ сообщаютъ, что три отряда неаполитанскихъ войскъ, находившіеся въ походѣ противъ Палермо, были Сицилійцами застигнуты и разбиты; говорятъ, будто бы 900 чел. Неаполитанцевъ пало въ плѣнъ.“

„Въ Римѣ укрѣпилось министерство Г. Росси, и Папу снова народъ приветствуетъ повсюду радостными восклицаніями: *Evvva!*“

„Въ Тосканіи распространяется безначаліе, а въ палатахъ министерство объявило, что едва 4,000 чел. войскъ состоитъ въ распоряженіи правительства. Въ слѣдствіе сего требуютъ, чтобы въ подкрѣпленіе присланы были пиемонтскіе баталіоны и наняты въ службу швейцарскія войска.“

Шлезвигъ, 3 Октября.

Сегодня, временное правительство перешло изъ Рендсбурга въ нашъ городъ, гдѣ было торжественно принято мѣстнымъ начальствомъ.

Frankfurt nad Menem, 20 października.

Arcy-Książę Stefan Austriacki przybył onegdaj do naszego miasta, i po krótkim pobycie udał się do Londynu.

— Centralna Władza Niemiecka, z powodu wojny domowej w Wiedniu, mianowała Deputowanych ze Zgromadzenia Narodowego: P. Karola *Welekera* i Półkownika *Mosle*, Kommissarzami Państwa dla wszystkich części monarchii Austriackiej, wchodzących w skład Niemieckiego Związku, poruczywszy im przedsięwzięć bez najmniejszej zwłoki wszelkie stosowne środki dla usmierzenia niezgody i przywrócenia publicznego porządku i uległości prawom.

— Rejent Państwa, zgodnie z wolą Zgromadzenia Narodowego, naliczył na Państwa Związkowe summe 120,000 Renskich, przeznaczoną na zafatwienie potrzeb rządu Centralnego. Summa ta rozłożoną została na Państwa związkowe w miarę ich rozległości i ludności.

— W dniu dzisiejszym ogłoszono prawo, zabezpieczające Zgromadzenie Ustawodawcze i urzędników Władzy Centralnej od wszelkiego zamachu. Mocą tego prawa, użycowania gwałtowne w celu rozpędzenia Zgromadzenia, lub zmuszenia go do przyjęcia albo odrzucenia jakiej uchwały, uważane będą za zdradę kraju i ciężkiem więzieniem karane. W skutek ogłoszenia tego prawa, stan oblężenia miasta Frankfurtu został dzisiaj zniesiony.

WŁOSZY.

Podług listów z Aarony (w Górnych Włoszech), z d. 14 października, wojenne kroki między Austrią i Sardynią już się jakoby rozpoczęły. Karol Albert, niepokojony zaburzeniami we własnym kraju, które wynikły w skutek wiadomości o ostatnich wypadkach w Wiedniu, wyruszył ku Medyolanowi z armią stotysieczną. Z tej liczby, 30,000 ludzi udało się do Placencyi. Król i Królowa mieli jakoby oświadczyć, iż spodziewają się wejść do Medyolanu d. 19 października. Wojska Austriackie, stojące w Medyolanie, znajdują się w nader trudnym położeniu. Feldm. Radecki zmuszony był odesłać do armii Jellacyicza 6 000 Kroatów. Z drugiej strony, Węgrzy domagają się także odesłania ich do kraju. Przeciw nim zatoczono działa. Z resztą wszystkie te wiadomości potrzebują jeszcze bardzo potwierdzenia.

— *Gazeta Augsburgska* przedstawia następujący stan rzeczy we Włoszech:

„W Neapolu, z kąd mamy listy do d. 29 września, zdaje się, że Król nakazał dalsze prowadzenie walki z Sycylią. Dnia 25 września upłynęło już wyjednanie przez Francją i Anglią zawieszenie broni. Eskadry Angielska i Francuzka chcą tylko, jak się zdaje, przeszkodzić dalszemu bombardowaniu miast Sycylijskich, ale bynajmniej nie dalszemu prowadzeniu wojny. Sycylia trwa w swoim operze—czy z nadzieją?“

„Dzienniki Genueskie donoszą, że trzy oddziały wojska Neapolitańskiego, które były w pochodzie ku Palermo, przez Sycylijszczyków napadnięte i pobite zostały; 900 Neapolitańczyków miało się dostać do niewoli.“

„W Rzymie ustaliło się ministerstwo Pana Rossi, a Papież przyjmowany jest znowu przez lud okrzykami radości: *Evvva!*“

„W Toskanii szerzy się anarchia, a w Izbach oświadczyło ministerstwo wyraźnie, że zaledwie 4,000 wojsk jest do rozporządzenia. Ztąd poszło odwołanie batalionów posiłkowych z Piemontu i życzenie zaciągnięcia do służby wojska Szwajcarskiego.“

Szlezwik, 3 października.

W dniu dzisiejszym przeniósł się Rząd tymczasowy z Rendsburga do naszego miasta, gdzie był uroczystie powitany przez władze miejscowe.